

[Finansministeren.]

imod at handle med bestemte Lande, men det er jo ikke afgørende for Tobaksbeskatningens Størrelse, i hvilke Lande man indkøber sin Tobak. Det er det samlede Omfang, det her kommer an paa. Her maa jeg sige, at de Oplysninger, jeg tidligere har givet om Importudviklingen her i Landet, naturligt maa føre til, at vi paalægger os en vis Begrænsning.

Naar det ærede Medlem paa et senere Tidspunkt sagde, at jeg havde været ivrig efter at eftergive Efterbetalinger og Skattebøder, kan det ikke være det ærede Medlems alvorlige Mening. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem sigter til den Debat, vi havde om det Forslag, der for nylig har været fremme vedrørende Anvendelsen af Skattebøder og Efterbetalinger i Henhold til Pengeloven. Der var der Tale om, at jeg oprindeligt havde foreslaaet en ny Praksis, nemlig Nedsættelse af et Nævn til Behandling af de Spørgsmaal om Henstandsordninger og delvis Eftergivelse, som allerede nu finder Behandling paa anden Maade. Men rent bortset fra, at jeg gik med til at stryge den paagældende Paragraf, saa har der naturligvis ikke derigennem været Tale om, at jeg vil tilstræbe Eftergivelser.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om, at de dyre Cigarer burde have en større Forhøjelse. Jeg har allerede udtalt mig om dette Spørgsmaal i anden Forbindelse.

Det er muligt, at de 20 Øre paa Mineralvand pr. Liter føles som en Straf, men naar det ærede Medlem mener, at det er en Straf at drikke Mineralvand, saa maa den høje Afgift i og for sig opfordre til at undgaa den Straf. (*Bertel Dahlgaard*: Saa faar Ministeren ikke Penge!). Nej, men saa slipper i hvert Fald det ærede Medlem for Straf, og jeg er villig til at bringe store Ofre for det ærede Medlems Skyld.

Naar det ærede Medlem dernæst ønskede, at Eengangsskatten skulde komme saa snart som muligt, kan jeg sige, at jeg deler dette Ønske, og jeg arbejder i saa Henseende, hvad jeg kan.

Det ærede Medlem Hr. Starcke spurgte mig om, hvad der skulde forstaas ved Luksus. Jeg maa bekende, at jeg ved det ikke. Det ærede Medlem havde selv en Definition, og den var ganske fornøjelig, men jeg er i den heldige Situation, at jeg ikke behøver at vide, hvad der forstaas ved Luksus, for jeg sagde udtrykkeligt i min Forelæggelsestale, at jeg ikke foreslog disse Skatter med den Begrundelse, at de paagældende Forbrug

var Luksus. Jeg sagde netop udtrykkeligt, at i hvert Fald en meget stor Del af de paagældende Forbrug ikke efter min Mening skulde betegnes som Luksus, og det er for mig heller ikke saa afgørende, om de kan.

Naar jeg sagde, at det drejer sig om Forbrug, som man inden for visse Grænser godt kunde indskrænke, uden at det havde sundhedsmæssige Konsekvenser af større Rækkevidde, har det dog ikke dermed været min Hensigt at betragte det foreliggende Lovforslag fortrinsvis som en Sundhedsforanstaltning. Det ærede Medlem opfordrede mig til at være ærlig og indrømme, at det ikke var for Sundhedens Skyld, jeg havde forelagt dette Lovforslag. Den Indrømmelse være hermed givet. Jeg skal aabent tilstaa for de Medlemmer, som ikke allerede maatte have opdaget det, at det virkelig hovedsagelig er for at faa Penge til Statskassen, at dette Lovforslag er fremsat. Jeg har ikke fremsat det med nogen stor Glæde, men har anset det for nødvendigt, og jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig heri.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Gustav Pedersen: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning til den højtærede Finansminister i Anledning af Spørgsmaalet om, hvor Vægten af Skattetrykket lægges. Det er rigtigt, som jeg har gjort opmærksom paa, at Spiritus, ikke mindst med den nye Forhøjelse, efterhaanden kommer op i et Niveau, hvor den mindre velstillede Del af Befolkningen ikke kan købe den. Men for det første maa jeg gøre opmærksom paa, at i de Tilfælde, hvor almindelige Mennesker ved festlige Lejligheder eller i andre Undtagelsestilfælde skal have den, rammer den til Gengæld saa meget haardere. Men derudover er der Grund til at gøre opmærksom paa, at selv om vi ser bort fra den Del af Afgiften paa Spiritussen, der ligger paa de velhavende, bliver der tilbage til det jævne Forbrug ca. 100 Mill. Kr., og naar saa stor en Del af de Skatter, her er Tale om, lægges paa de jævne Forbrugere, er det berettiget at hævde, at Trykket vender nedad.

Den højtærede Minister mente, at Socialdemokratiet manglede Vilje til Samarbejde. Vi har som Forudsætning for at gaa ind i et praktisk Samarbejde ønsket og krævet en rimelig Forstaaelse af, hvordan man skal lægge Byrderne i dette Land. Det kan ikke være saadan, at den Del af Befolkningen, der havde Gevinst paa Landets